

talt om den Slags Ting eller sagt noget saadant, men det bliver ikke en Smule rigtigere, fordi det ærede Medlem gentager det, og navnlig bliver det det ikke paa det Tidspunkt, det er sket. Jeg hævder kun, at hvad jeg har praktisk gennemgaaet og oplevet gennem 37 Aars Tjenestetid, det sætter jeg overfor alle Argumenter af den Art.

Deuntzer: Jeg hører til dem, som ønske, at man nu kunde have forelagt dette høje Ting en fuldstændig Reform af vor Strafferetspleje i Militæretaten og i det hele taget af Retsplejen i Militæretaten. Men det kan jo ikke nægtes, at man, hvem der saa end har Skylden, og hvori saa end Skylden ligger, fornuftigvis ikke kunde vente, at der paa dette Tidspunkt vilde foreligge et fuldstændigt Reformforslag derom. Det er jo ganske klart, at et Reformforslag i den Retning, som skulde være fuldstændigt, hvad enten vi byggede det paa det ene eller det andet Grundlag, nødvendigvis vilde fremkalde alle de samme Spørgsmaal, som komme frem, naar man debatterer om den borgerlige Retspleje, om den borgerlige Strafferetspleje. Der vil komme frem akkurat de samme Spørgsmaal, men desforuden vil der jo komme frem alle de særlige Spørgsmaal, som den særlige militære Retspleje fremkalder, og det Spørgsmaal, som ikke ere faa. I den Kommission, der har været nedsat om den militære Retspleje, om hvilken jeg læser i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at den standsede paa Grund af, at de nødvendige Pengemidler ikke vare til Stede — hvorved jeg maaske maa tillade mig at indskyde, at det har jeg aldrig vidst, før jeg saa det her — denne Kommission, som ligeledes — saa vidt jeg husker, jeg er ikke vis paa det — kun bestod af 3 Medlemmer, udarbejdedes der hele tre Udkast. Det er temmelig rigeligt for en saa lille Kommission. Men det viser tilstrækkeligt — hvad der er sagt —, at den militære Strafferetspleje er et meget vanskeligt og meget delikat Emne at behandle. Jeg finder derfor — hvad man end vil sige til Faktum —, at man ikke fornuftigvis kan forlange af en Regering — hvem der saa er Regering —, at den nu i dette

Øjeblik skulde fremkomme med et fuldstændigt Reformforslag angaaende den militære Retspleje.

Endvidere er det et Faktum, — hvem der end har Skylden, og hvori Skylden end ligger, — at vi ikke kunne vente at faa den Reform af den borgerlige Retspleje, som nødvendigvis maa foreligge forinden Reformen af den militære, at se før i alt Fald om nogle Aar. Og jeg bemærker, at der bl. a. i Motiverne, som ledsage dette Forslag, jo staaar henvist til, at det efter selve Lovforslaget om den borgerlige Retspleje vil vare nogle Aar efter, at det er fuldstændig vedtaget, inden det træder i Kraft. Naar det desuden anerkendes fra alle Sider, at den militære Straffelov, altsaa Loven om de militære Straffe, skal gennemgaaes og reformeres forinden, saa kan jo enhver sige sig selv, at det er ikke et Arbejde, som kan ventes færdigt i alt Fald indenfor en ganske kort Aarrække.

Jeg hører nu til dem, der sige, at saa staaar Spørgsmaalet saaledes: Finder man, at den nuværende militære Retspleje er saa god, at vi kunne lade det blive ved at gaa, som det gaar, eller finder man det ikke, og i hvilken Grad finder man, at den er daarlig? Det er maaske en Smagsag, og Smagen kan jo være baade god og daarlig. Jeg ved ikke, til hvilken Art min Smag hører, men jeg mener, at naar man kan finde en hvilken som helst Lejlighed til at forbedre de væsentligste Mangler ved den militære Strafferetspleje, saa kan man ikke forsvare at lade denne Lejlighed gaa forbi; thi det er efter min Mening for største Delen en meget daarlig Strafferetspleje — hvad der ikke er saa underligt, for den er snart sine 250 Aar gammel, og den er indrettet paa ganske andre Forhold end de nuværende og paa en ganske anden Sammensætning af baade de meniges, Officerernes og Underofficerernes Korps. Jeg finder, at den er saa daarlig, at man ikke bør vægre sig ved, naar der fremkommer Forslag, selv om det kun er om en delvis Reform, saa med Glæde at gribe det. Derfor hilser jeg dette Forslag velkommen og ønsker, at det maa kunne gennemføres og blive en virkelig Reform.

Et andet er naturligvis, om man i alt kan være tilfreds med Forslaget. Og der